

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Ямбол , 26.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ в публично заседание на седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Пепа И. Чиликова
Членове:	Петранка С. Жекова
	Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Димитър Стефанов Люцканов (ОП-Ямбол)
като разгледа докладваното от Петранка П. Кирова Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20212300600054 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и следващите от НПК.

Образувано е по жалби на защитниците на подсъдимите Ю.Ч. и И.А.
срещу Присъда № 260017/01.02.2021 г., постановена по НОХД № 20/2021 г.
по описа на Районен съд Ямбол.

С обжалваната присъда подс. Ч. е признат за виновен по предявеното му обвинение за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, а именно, че за периода от около 22:00 часа на **.**.****г. до около 08:30 часа на **.**.****г. в гр. *****, от магазин за хранителни стоки, от леки автомобили и от частен дом, действайки в условията на повторност и на продължавано престъпление, сам и в съучастие с И. В. А. от гр. *****, като извършител, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 236,03 лева от владението на собствениците им, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай, и макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. При условията на

чл.54 от НК му е определено наказание от девет месеца лишаване от свобода, чийто размер, съобразно разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК е намален с една трета, и му е наложено наказание от ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

Постановено е наложеното на подс. Ч. наказание да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим, и е приложена разпоредбата на чл.59, ал.1, т.1 от НК, като е приспаднато времето, през което същият е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от **.**.****Г. до **.**.****Г.

С горепосочената присъда подс. А. също е признат за виновен по обвинението за престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, а именно, че за периода от около 22:00 часа на **.**.****Г. до около 10:30 часа на **.**.****Г. в гр. *****, от магазин за хранителни стоки и от леки автомобили, действайки в условията на повторност и на продължавано престъпление, в съучастие с Ю. И. Ч. от гр. *****, като извършител, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 219,23 лева от владението на собствениците им, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай, и макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. При условията на чл.54 от НК, на подс. А. е определено наказание от шест месеца лишаване от свобода, чийто размер също е намален с една трета на основание чл.58а, ал.1 от НК, и му е наложено наказание от ЧЕТИРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода. И по отношение на въззивника подсъдим А. е постановено ефективно изтърпяване на наказанието при първоначален общ режим.

С присъдата, предмет на проверка, е постановено унищожаване на веществените доказателства по делото по реда на ПАС, с оглед незначителната им стойност, и разноските по делото в размер на по 345,10 лева за всеки от въззивниците – подсъдими са възложени в тяхна тежест.

С въззивните жалби се навеждат оплаквания за явна несправедливост на първоинстанционната присъда. Счита се, че наложените на подсъдимите наказания са несъразмерно тежки и несъобразени със степента на обществена опасност на личността им, поради което се претендира за намаляване размера на наложените наказания.

Въззивниците подсъдими участват лично в съдебно заседание и със служебни защитници – адвокати, които поддържат изцяло подадените жалби.

Защитата на подс. Ч. пледира за намаляване размера на наложеното

наказание от шест на четири месеца лишаване от свобода, а защитникът на подс. А. – за определяне на наказание в по-малък размер, при условията на чл.55 от НК.

Участващият по делото прокурор изразява становище за неоснователност на жалбите, като счита, че определените на подсъдимите наказания са съобразени и съответни както на степента на обществена опасност на извършеното, така и на завишената степен на обществена опасност на личността им. Намира първоинстанционната присъда за правилна, законосъобразна и справедлива, и предлага да бъде потвърдена.

След като обсъди доводите в жалбите, съобрази становищата на страните и прецени изцяло атакуваната присъда, съобразно правомощията по чл.313 и чл.314 от НПК, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбите са допустими – подадени са в срока по чл.319, ал.1 от НПК и при наличие на право и интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата на подс. Ч. е неоснователна, а жалбата на подс. А. е частично основателна, поради следното:

Пред ЯРС производството се е развило по реда на чл.371, т.2 от глава 27 от НПК, като след направено от подсъдимите признание на фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразено съгласие да не се събират доказателства за тези факти, решаващият съд е приел, че самопризнанието им се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, и на основание чл.372, ал.4 от НПК, е обявил, че ще ги ползва, без да събира доказателства. Поради това настоящият състав счита, че ЯРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка, изложена в обвинителния акт:

В интервала между 22:00 часа на **.**.****г. и 10:00 часа на **.**.****г., в неустановен точен час, подсъдимите Ч. и А. минавали по ул. „*****“ в гр. *****, където пред дом № ** бил паркиран лек автомобил „Ш.А.“, с рег. № * **** *. При това двамата решили да разбият автомобила и да вземат каквото намерят и харесат. С отвертка, която носил в себе си, подс. Ч. счупил стъклото на предната дясна врата на автомобила, проврял ръката си

през образувалия се отвор и взел от купето вещи на обща стойност 36,99 лева, а именно, мъжка чантичка, монетник и пари с общ номинал 20 лева, които били собственост на св. С. П.. След това с вещите подсъдимите напуснали мястото, а отнетото поделили помежду си.

За времето от около 02:30 до около 03:00 часа на **.**.****г. двамата подсъдими минавали по ул. „*****“ в гр. *****, където до № * бил паркиран лек автомобил „Д. Л.“, с рег. № * **** *. Решили да разбият и този автомобил и да вземат ваши, каквито намерят и харесат. С отвертката подс. Ч. счупил стъклото на предната дясна врата на автомобила, проврял ръката си през образувалия се отвор и взел пари с общ номинал от 72 лева, които били собственост на св. В. У.. След това напуснали мястото, а парите разделили помежду си.

Около 03:24 часа на **.**.****г. подсъдимите Ч. и А. минавали покрай хранителен магазин, находящ се на ул. „*****“ № * в гр. ***** и решили да извършат кражба на стоки оттам. С метален секач, който носил в себе си, подс. Ч. разбил ролетната щора на входната врата на магазина, след което през образувалия се отвор с подсъдимия А. влезли вътре. Оттам взели две бутилки бира „Пиринско“ и пари с общ номинал 15 лева, или вещи на обща стойност 20,30 лева, които били собственост на св. С.. После по обратния път двамата подсъдими напуснали мястото. Впоследствие изпили бирата, а парите поделили помежду си.

В интервала от около 18:00 часа на **.**.****г. до около 10:30 часа на **.**.****г., в неустановен точен час, подсъдимите минавали покрай бл. ** в ж.к. „*****“ в гр. *****. Пред вх. * видели пакриран лек автомобил „Д. С.“, с рег. № * **** * и решили да откраднат от него каквото намерят и харесат. С ръка подс. Ч. счупил стъклото на задната дясна врата на автомобила, проврял ръката си през образувалия се отвор и взел от купето две пластмасови чашки, едно съгваемо ножче, пластмасов монетник и пари с общ номинал 80 лева, или вещи на обща стойност 89,94 лева, които били собственост на св. И. П.. След това с вещите подсъдимите напуснали мястото, а отнетото поделили помежду си.

В периода от около 20:30 часа на **.**.****г. до около 08:30 часа на **.**.****г., в неустановен точен час, подс. Ч. минавал покрай дом № * на ул.

„*****“ в гр. *****. Решил да влезе в прилежащата към него стая и да вземе каквото намери и хареса. В изпълнение на решението, Ч. влязъл в двора и отишъл до прозореца на стаята. С ръце изкъртил монтиратана на прозореца метална и оттам проникнал във вътрешността на помещението. В стаята Ч. намерил и взел 12 бр. кроасани „Чипикао“, 6 бр. вафли „Болярка“, 6 бр. близалки и 6 бр. обикновени сокчета в пластмасови чашки, всички на стойност 16,80 лева, собственост на св. Р. С.. След това по обратния път Ч. напуснал имота, а впоследствие изконсумирал отнетите храни.

Към момента на извършване на горните деяния подс. Ч., роден на **.**.***г., и подс. А., роден на **.**.***г., са били непълнолетни. Подс. Ч. е имал навършени ** години, а подс. А. – навършени ** години. Видно от приложените на л.233-239 от ДП характеристични справки, двамата се водили на отчет в ДПС при РУ – Ямбол от 2015г. за извършени множество кражби. С тяхно участие били заведени над петдесет преписки и поведението им е разглеждано неколkokратно от МКБППМН – Ямбол. На подс. Ч. са налагани възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.5, т.7, т.12 и т.13 от ЗБППМН, а на подс. А. – възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.4, т.5, т.12 и т.13 от ЗБППМН.

Подс. А. не е настаняван в ПД. От **.**.***г. бил настанен във ВУИ „**.*.***и*****“ – с. *****, Общ. *****, а от **.**.***г. бил преместен във ВУИ „*.*.*****“ – гр. *****, където престоял до м. май ****г. Имал регистрирани множество бягства от ВУИ и седем пъти е бил обявяван за ОДИ. Осъждан е веднъж за престъпления от общ характер по чл.346, ал.2, т.3 вр. ал.1 вр. чл.195, ал.1, т.3 и т.4 вр. чл.18, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК и по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.5 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК – с присъдата по НОХД № ***/***г. на РС – Кубрат, влязла в сила на **.**.***г., като по реда на чл.23, ал.1 от НК, му е наложено общо наказание пробация, включващо задължителните пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК за минимален шестмесечен срок.

От **.**.***г. подс. Ч. бил настанен във ВУИ в гр. *****, след което от **.**.***г. бил настанен в ПД – *****. Също имал регистрирани бягства от ВУИ и бил обявяван за ОДИ. Към момента на извършване на деянието е осъждан пет пъти с влезли в сила присъди за престъпления от общ характер против собствеността, вкл. и ефективно на лишаване от свобода – по НОХД № ***/***г. на ЯРС, по НОХД № ***/***г. на ЯРС, по НОХД № ***/***г. на ЯРС, по НОХД № ***/***г. на ЯРС и по НОХД № ***/***г. на РС – Кубрат. С Присъдата по НОХД № ***/***г. на ЯРС, влязла в сила на **.**.***г., е осъден ефективно на ПЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода за

престъпление по чл.195, ал.1, т.3, т.4, т.5 и т.7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК.

С Постановление на ЯРП от **.**.****г. подс. Ч. е задържан по реда на чл.64, ал.2 от НПК, считано от същата дата, след което, с Опр. № ***/**.**.****г. по ЧНД № ***/****г. на ЯРС, влязло в сила на **.**.****г., му е била взета мярка за неотклонение задържане под стража. Мярката за неотклонение е отменена с постановление на ЯРП от **.**.****г.

След самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства, настоящият състав счита, че районният съд правилно е приел за установена описаната фактическа обстановка, като законосъобразно е счел, че направените от подсъдимите самопризнания се подкрепят напълно от събраните на досъдебното производство гласни и писмени доказателства – показанията на свидетелите В. У., Х. П., И. С., С. К., Р. Ж., С. П., П. Г., А. И., Т. Р., А. С., А. Ш., И. П., Р. С., М. С., Н. И., Л.Ч. и И. Ч., заключенията на вещите лица по назначените оценителни и дактилоскопни експертизи, протоколи за доброволно предаване, справки за съдимост и характеристични справки, обективните находки, отразени в протоколите за оглед и приложените към тях фотоалбуми, както и от веществените доказателства – отвертка и метален секач.

ЯРС с основание е кредитирал горепосочената доказателствена съвкупност, тъй като по отношение авторството, времето, мястото и начинана извършване на всяко от деянията, същата е безпротиворечива и взаимнодопълваща се и напълно подкрепя направените от подсъдимите самопризнания.

П р и безспорна и правилно изяснена фактическа обстановка, решаващият съд е направил обосновани правни изводи, че въззивниците-подсъдими Ч. и А. са осъществили от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.20, ал.2 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.28, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК, тъй като:

Подс. Ч., за времето от около 22:00 часа на **.**.****г. до около 08:30 часа на **.**.****г. в гр. *****, от магазин за хранителни стоки, от леки автомобили и от частен дом, действайки в условията на повторност и на

продължавано престъпление, сам и в съучастие с И. В. А. от гр. *****, като извършител, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 236,03 лева от владението на собствениците им, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай, и макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си;

Подс. А., за периода от около 22:00 часа на **.**.****г. до около 10:30 часа на **.**.****г. в гр. *****, от магазин за хранителни стоки и от леки автомобили, действайки в условията на повторност и на продължавано престъпление, в съучастие с Ю. И. Ч. от гр. *****, като извършител, чрез разрушаване на прегради здраво направени за защита на имот и чрез използване на технически средства, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 219,23 лева от владението на собствениците им, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като деянието не представлява маловажен случай, и макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си.

Проверяващата инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за обективна и субективна съставомерност на извършеното от всеки от подсъдимите по горепосочените текстове от наказателния закон, доколкото доказателствата по делото безпротиворечиво сочат, че подс. Ч. е извършил пет деяния, а подс. А. - четири деяния, всяко от които поотделно осъществява признаците от състава на престъплението кражба по смисъла на чл.194, ал.1 от НК. Това е така, защото във всеки от случаите вследствие действията на подсъдимите по вземане и отнасяне на вещите от леките автомобили и от хранителния магазин, а за подс. Ч. и от стаята към дома на ул. „*****“ № *, е последвало прекратяване владението на собствениците върху вещите и установяване на тяхна фактическа власт.

Правилни са и изводите на решаващия съд, че всяко от извършените от подсъдимите деяния покрива обективните признаци на квалифицираните състави на чл.195, ал.1, т.3 и т.4 от НК, тъй като във всеки от случаите, за да си осигурят достъп до вещите, същите счутили стъклата на предните десни врати на леките автомобили и ролетната щора на хранителния магазин, а

подс. Ч. и металната решетка на прозореца на дома на ул. „*****“, като за целта са използвали технически средства – отвертка и метален секач. С оглед естеството и предназначението на унищожените и на използваните за тази цел вещи, съответно за изключване достъпа на трети лица до вътрешността на автомобилите и помещенията, и за извършване на технически операции, обосновано е прието, че се касае за взломни кражби, извършени чрез използване на технически средства.

Изводът за наличие на задружно участие на подсъдимите в извършване на деянието също е в съответствие с фактите по делото, доколкото при всяко от деянията всеки от тях е участвал в самото изпълнителното деяние на престъплението – подс. Ч. в отнемането на вещите, а двамата - в установяване на своя фактическа власт върху тях. Т.е., подсъдимите са действали са в съучастие по смисъла на чл.20, ал.2 от НК, под формата на извършителство.

С оглед обстоятелството, че към момента на извършване на деянията подсъдимите са били осъждани за други такива престъпления – кражби, с присъдата по НОХД № ***/****г. на ЯРС за подс. Ч. и с присъдата по НОХД № ***/****г. на РС – Кубрат за подс. А., и поради това, че от изтърпяване на наложените им с тези присъди наказания не е изтекъл петгодишният срок по чл.30, ал.1 от НК, изключващ прилагането на правилата за повторността, ЯРС обосновано е заключил, че подсъдимите са действали в условията на повторност по смисъла на чл.28, ал.1 от НК. Наред с това, поради обстоятелствата, характеризиращи деянията като осъществяващи признаците на посочените по-горе състави на чл.195, ал.1, т.3 и т.4 от НК, и по аргумент за обратното от ал.3 на чл.195 от НК (която препраща само към т.2 и т.6 на чл.195 ал.1 от НК), правилно е прието, че деянията не представляват маловажен случай, тъй като възможността за маловажни случаи на престъпление по чл.195 ал.1, т.3 и т.4 от НК е изключена по силата на закона. При това положение, след като А. и Ч. са действали в условията на повторност и деянието не представлява маловажен случай, несъмнено, правилен е извода на решаващия съд и относно наличието на квалифициращия признак на чл.195, ал.1, т.7 от НК за всеки от подсъдимите.

По отношение субективната страна на извършеното правилно е прието, че във всеки от случаите подсъдимите са действали с пряк умисъл като форма

на вина, а с оглед поведението им при извършване на деянията и данните за тяхното развитие, правилно е прието, че липсват обстоятелства, които да поставят под съмнение способността им да разбират свойството и значението на извършеното и да ръководят постъпките си. Безспорно, подсъдимите са знаели за съществуването на всички обективни признаци. Разбирали са, че вземайки вещите и отнасяйки ги със себе си извършват действия по прекратяване фактическата власт на техния собственик, предвиждали са преминаването им в своя фактическа власт и са целели именно това. Безспорно е и това, че двамата са действали с намерение за противозаконно присвояване, тъй като след извършване на деянията са се разпоредили с отнетите вещи като със свои, подейвайки ги помежду си и похарчвайки парите за лични нужди. Разбирали са противоправния характер на извършеното, но са целели противоправното си облагодетелстване. Несъмнено, подсъдимите са съзнавали и противозаконността на обстоятелствата, предвидени в закона като квалифициращи, а именно, че стъклата на автомобилите и ролетната щора на входната врата на хранителния магазин, както и поставената на прозореца метална решетка, са от естество да изключат достъпа на трети лица до вътрешността на автомобилите и на помещенията, че преодоляването на тези прегради съществено ще ги улесни при осъществяване на намеренията им, както и че използването на горепосочените технически средства ще улесни достъпа им до вещите и са целели именно това. Също така, двамата са действали с общ умисъл, като всеки е съзнавал участието на другия в отнемането на вещите, както и това, че вече е бил осъждан за други кражби.

Правилен е и извода на решаващия съд, че от обективна и субективна страна подсъдимите са действали в условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26, ал.1 от НК, доколкото в непродължителен период от време – за по-малко от месец, подс. Ч. е извършил пет деяния, а подс. А. четири деяния, всяко от които поотделно осъществява състава на престъплението кражба по чл.195, ал.1, т.3, т.4 вр. чл.194, ал.1 от НК, и същевременно, деянията са извършени при еднородност на вината, като обективно и субективно последващото се явява продължение на предходното.

Поради изложеното, настоящият състав намери, че въззивниците подсъдими с основание са признати за виновни по предявените им обвинения.

По отношение на наказанията ЯОС счита, че при определяне на техния

вид и размер за всеки от подсъдимите, районният съд е отчетел всички налични смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Съобразил е както степента на обществена опасност на извършеното и личната степен на обществена опасност на всеки от подсъдимите, така и степента на участие на всеки от тях в извършване на деянията, и правилно е преценил, че случая не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността им обстоятелства, които да водят до несъразмерност на най-лекото предвидено в закона наказание от три месеца лишаване от свобода.

От една страна, като смекчаващи отговорността и на двамата подсъдими обстоятелства правилно са отчетени младата им възраст, дадените в досъдебна фаза обяснения и приносът им за разкриване обективната истина, както и вида и сравнително невисоката стойност на отнетите вещи, част от които са хранителни продукти. В този смисъл, напълно обосновано и в съответствие с фактите по делото, наказанията им са определени значително под средния и към минималния размер на предвиденото в закона, при превес на изброените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства, в размер на девет месеца лишаване от свобода за подс. Ч. и в размер на шест месеца лишаване от свобода за подс. А., и в съответствие с разпоредбата на чл.58а, ал.1 от НК, така определените им наказания са редуцирани с една трета до размера от шест месеца за подс. Ч. и от четири месеца за подс. А..

При индивидуализацията на наказанията районният съд е оценил обремененото съдебно минало на подс. Ч., който за разлика от въззивника подсдим А., е осъждан четири пъти с влезли в сила присъди за тежки умишлени престъпления против собствеността, без да се има предвид присъдата по НОХД № ***/****Г. на ЯРС, водеща до квалифициране на извършеното като такова в условията на пповторност, отчетел е и степента му на участие в извършване на деянието, и правилно е преценил, че наказанието му следва да се определи в по-голям размер.

От друга страна, решаващият съд е взел предвид и отегчаващите отговорността на подсъдимите обстоятелства, които разкриват завишената степен на обществена опасност и на деянието, и на личността им. Несъмнено, завишената степен на обществена опасност на извършеното се обуславя от високата динамика на този вид престъпления понастоящем в страната и в

региона, от обстоятелствата, че в рамките на по-малко от месец подс. Ч. е извършил пет деяния, а подс. А. – четири деяния, всяко от които осъществява признаците на тежко умишлено престъпление от общ характер и е квалифицирано по три квалифициращи признака, както и от обстоятелствата, свързани с времето на извършване на деянията – нощем. Наред с това, е отчетена и завишената степен на обществена опасност на личността на двамата подсъдими, които въпреки младата си възраст, са с изключително лоши характеристични данни, а подс. Ч. и с обременено съдебно минало. Установено е, че същите се водят на отчет в ДПС от 2015г. за извършени множество кражби, като с тяхно участие има заведени над петдесет преписки, че поведението им е разглеждано неколнократно от МКБППМН – Ямбол, като на подс. Ч. са налагани възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.5, т.7, т.12 и т.13 от ЗБППМН, а на подс. А. – възпитателни мерки по чл.13, ал.1, т.4, т.5, т.12 и т.13 от ЗБППМН, и въпреки положените усилия, проведените корекционно-възпитателни мерки са останали без резултат. Съобразявайки тези отегчаващи отговорността на подсъдимите обстоятелства, ЯРС правилно е заключил, че изброените по-горе смекчаващи отговорността такива не са нито многобройни, нито изключителни по своя характер, не водят до несъразмерност на предвиденото в закона най-леко наказание от три месеца лишаване от свобода, и не дават основание за определяне на по-леки по размер наказания. В този смисъл, оплакванията за явна несправедливост на наложените наказания се преценят от настоящия състав като неоснователни, тъй като не са налице неотчетени от районния съд смекчаващи отговорността на подсъдимите обстоятелства, които да представляват основание за определяне по-леки по-размер наказания.

Относно начина на изтърпяване на наказанията ЯОС намира следното:

*По отношение на въззивника подсъдим Ч. правилно е прието, че с оглед предходното му осъждане лишаване от свобода за престъпление от общ характер – с присъдата по НОХД № ***/****г. на ЯРС, са налице законови пречки за прилагане института на условното осъждане, и в съответствие с разпоредбата на чл.191, ал.2 от ЗИНЗС, е постановено ефективно изтърпяване на наложеното му наказание при първоначален общ режим.*

Законосъобразно, на основание чл. 59, ал. 1, т. 1 от НК решаващият съд

е приспаднал и времето, през което Ч. е бил задържан и е бил с мярка за неотклонение задържане под стража, считано от **.**.**** г. до **.**.****г.

По отношение на въззивника подсъдим А. правилно е прието, че липсват пречки за постановяване отложено изтърпяване на наказанието, доколкото същият не е осъждан на лишаване от свобода. Не се споделя обаче извода на решаващия съд, че за постигане целите на наказанието е наложително то да бъде изтърпяно ефективно. Действително, както се посочи по-горе подс. А. е лоши характеристични данни, но към момента на извършване на деянието е бил в изключително млада възраст - на ** години, и е бил осъждан веднъж за престъпление от общ характер - с присъдата по НОХД № ***/****г. на РС - Кубрат, водеща до квалифициране на извършеното като такова в условията на повторност, като му е наложено наказание пробация, включващо задължителните две пробационни мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 от НК за минимален срок. С оглед на тези обстоятелства и като взе предвид изброените по-горе смекчаващи отговорността му такива, както и степента му на участие в извършване на престъплението, ЯОС намери, че законосъобразно определеното му наказание лишаване от свобода с приложението на чл.66, ал.1 от НК и при предвидения в чл.69, ал.1 от НК максимален изпитателен срок от три години се явява справедливо и съответно на целите по чл.36 от НК. От друга страна по време на определения изпитателен срок по отношение на въззивника подсъдим А. ще съществува реална заплаха от привеждане в изпълнение на наложеното му наказание, в случай на последващи престъпни прояви, което в достатъчна степен би оказало възпиращо и предупредително въздействие върху личността му. Затова, настоящият състав намери, че в тази ѝ част първоинстанционната присъда следва да се измени, като счете, че на въззивника А. следва да се даде възможност да преосмисли и коригира поведението си без изолиране от социалната среда. Това налага изменение на присъдата единствено в тази ѝ част, в хипотезата на чл.337, ал.1, т.3 от НПК.

В този контекст жалбите на защитниците на подсъдимите с оплакване за явна несправедливост на наложените наказания и исканията им за тяхното намаляване се явяват неоснователни, с изключение на възприетото от настоящия състав наличие на предпоставките за приложението на чл. 66, ал. 1 от НК по отношение на въззивника А..

Не се налага промяна в произнасянето на първата инстанция по въпроса за веществените доказателства – отвертка и метален секач, тъй като с оглед малозначителната им стойност, решението за унищожаването им по реда на ПАС е правилно и обосновано.

Законосъобразно, с оглед изхода на делото , в тежест на подсъдимите те са възложени направените по делото разноси.

Предвид изложените съображения и като не констатира други основания за изменение на присъдата, извън обсъдените, или основания за нейната отмяна, ЯОС счита, че в останалата ѝ част същата следва да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна.

Поради изложеното, и на основание чл.334, т.3 вр. чл.337, ал.1, т.3 от НПК и чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК, Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 260017/01.02.2021г., постановена по НОХД № 20/2021г. по описа на ЯРС В ЧАСТТА, в която е постановено наложеното на подсъдимия И. В. А. наказание да бъде изтърпяно при първоначален общ режим, КАТО на основание чл.66, ал.1 вр. чл.69, ал.1 от НК, ОТЛАГА ОТ ИЗТЪРПЯВАНЕ наложеното му наказание за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

ПОТВЪРЖАВА Присъда № 260017/01.02.2021 г., постановена по НОХД № 20/2021 г. по описа на ЯРС В ОСТАНАЛАТА Ъ ЧАСТ.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____